

CA VULTURUL

Să rămânem în picioare pentru un moment de rugăciune.

Ultimele adunări

ne-au apropiat foarte mult, dar întotdeauna când ne simțim mai bine împreună, trebuie s-o luăm din loc și să plecăm în altă parte, ceea ce mă întristează. Privind însă înainte, eu aștept ziua când ne vom întâlni din nou. Dacă Isus va veni înainte de a ne revedea pe pământ, vom fi împreună într-un Loc unde nu ne vom mai despărți niciodată.

Câți dintre voi

doresc să fie amintiți în rugăciune? Ridicați mâna.

Dumnezeu să vă

binecuvânteze.

Să ne plecăm capetele

pentru un moment.

Atotputernicule

Dumnezeu, Creatorul cerurilor și al pământului, Autorul Vieții veșnice și Dătătorul oricărui dar bun, noi venim în umbra milei Tale, prin rugăciune, în Numele lui Isus, Fiul Tău, să-Ți mulțumim pentru această mare întâlnire de la Tulsa și pentru ceea ce a însemnat ea pentru noi. Nu îi vom uita niciodată pe acești oameni drăguți. O, ce părtășie am avut datorită prezenței Duhului Tău! A fost suficientă o mică atingere a cerului în viețile noastre, și am trăit o experiență pe care n-o vom uita niciodată.

Te rog, Tată, să lași
ca Duhul Tău să rămână pururi cu acești oameni, și fă ca din esența acestei
adunări
mici să se nască o mare trezire, care să cuprindă fiecare biserică din țară și
s-o însoțească cu semne mari și minuni. Dă-ne aceasta, Te rugăm.

Pe acest amvon se
află batiste și lucruri care vor merge la cei bolnavi și suferinzi.

Atotputernicule Dumnezeu,
Te rog în Numele lui Isus, să faci ca atunci când cei bolnavi se vor atinge de
aceste lucruri, să fie vindecați pe loc. O, și aceasta nu este doar rugămintea
mea, ci este rugăciunea întregii adunări, a tuturor creștinilor din locul
acesta.

Noi le oferim tuturor
celor ce au nevoie de ele, într-un gând și o simțire.

Doamne, Te rog să ne
binecuvântezi și să Îți reverși bucuria și slava și peste bisericile surori.

Onorează-ne cu
Prezența Ta și lasă ca Duhul Sfânt să intre în Cuvânt, iar Cuvântul să intre și
să locuiască în inimile noastre, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus.
Amin.

Vă puteți așeza.

Eu și echipa mea,
formată din fratele David, fratele Roy, Billy Paul, Loyce, fratele Fred

Sothmann, fratele Jim Maguire, frații Gene și Leo, vrem să mulțumim fiecărei persoane, fiecărui predicator, tuturor lucrătorilor, ușierilor și tuturor, pentru bunătatea și răbdarea voastră. Nici nu vă dați seama ce a însemnat aceasta de-a lungul acestor întâlniri.

Cu siguranță a fost minunat, iar dragostea și respectul pe care ați stârnit-o în inimile noastre, pentru voi, nu se va șterge niciodată. Și credem că Dumnezeu vă va da din belșug tot ceea ce cereți sau doriți. Fie ca El să vă dea toate acestea, în Numele Fiului Său, Isus Hristos.

În adunare se află și fratele Osborn. Fie ca Domnul să-l binecuvânteze. El a început în după-amiaza aceasta, dar cred că a pățit ceva la ligamentul de la picior, de aceea, imediat ce se va încheia serviciul acesta, voi merge să mă rog pentru el.

Rugăciunea mea este ca Dumnezeu să fie cu voi toți, mă refer la echipa fratelui Roberts, la echipa fratelui Tommy, la biserică și la voi toți. Veți rămâne pentru totdeauna în inima mea. Domnul să rămână în Tulsa și lucrarea Lui să propășească în mijlocul vostru.

În ce ne privește, nădăjduim că într-o zi ne vom întoarce printre voi, iar dacă vă vom putea ajuta vreodată cu ceva, o vom face cu plăcere, oricând.

Eu am o zicală: noaptea nu se face prea întuneric și ploaia nu cade niciodată prea tare, dar noi suntem gata să facem tot ce se poate ca să vă facem viața puțin mai confortabilă și mai binecuvântată.

Deci, dacă putem să
vă ajutăm cu ceva, anunțați-ne. Sunați-ne la Jeffersonville, Indiana, Butler 2
-1519 și vă vom trimite batiste sau dacă aveți nevoie, ne vom ruga pentru voi,
deoarece suntem slujitorii voștri în Domnul.

Suntem mâhniți că am
ajuns la sfârșitul unui serviciu ca acesta, căci Domnul ne-a dat un timp
minunat, dar tot trebuie să plecăm odată.

Într-o zi, după ce
vom trece Râul, când viața se va sfârși, și vom sta la masa cea mare întinsă în
ceruri, la Cina nunții, ne vom privi peste masă și ne vom aminti de aceste
clipe minunate petrecute în Oakland.

Fără îndoială o
lacrimă mică s-ar putea prelinge pe obrajii noștri, din pricina bucuriei, iar
atunci Împăratul va ieși în față îmbrăcat cu frumoasa Lui haină, va veni la noi
și ne va spune: „Nu mai plângeți, pentru că totul s-a isprăvit. Intrați în
bucuria Domnului, care v-a fost pregătită încă de la întemeierea lumii.”

Privind spre
lucrătorii cu care am colaborat, văd că mulți dintre ei sunt mai în vârstă
decât mine și mă gândesc că unii dintre ei au stat poate afară în stradă cu o
chitară sau cu o tamburină, bătătorind calea și netezind-o, astfel ca slujba pe
care mi-a dat-o Domnul, să poată înainta pe o cale netedă.

O, scumpii mei, mă
sint atât de micuț când văd că eu stau aici sus, iar voi sunteți acolo jos. Așa
este. Și dacă cineva merită vreo laudă, aceea vi se cuvine vouă. Fie ca
Dumnezeu să vă binecuvânteze din belșug, iar în ziua când se va împărți
răsplata, nădăjduiesc să fiu prezent ca să vă văd încoronați în slava Sa.

Cu câteva minute în urmă am discutat cu un lucrător. Este vorba de fratele Nathan, care lucrează printre evrei.

El mi-a spus: „Am fost aici în prima seară împreună cu soția mea care era bolnavă, iar tu m-ai chemat din audiență, mi-ai spus cine sunt și ce boală avea soția mea. Din clipa aceea ea n-a mai avut nicio problemă și se simte bine.”

O, sunt atât de multe scrisori și mărturii ca aceasta!

Poate nu v-ați pus batista aici, dar dacă vă putem ajuta în vreun fel, trimiteți o bucată de pânză, căci noi avem o listă de rugăciune care merge în toată lumea, iar oamenii se trezesc noaptea și țin această listă de rugăciune. Noi, cei din fusul orar de est, ne rugăm la nouă dimineața, la doisprezece, și la trei după-amiaza, pentru că acestea erau orele de jertfă ale Vechiului Testament evreiesc.

Oamenii de peste tot din lume, se trezesc la ore diferite și se roagă într-un lanț de rugăciune; un lanț în care noi toți ne rugăm unii pentru alții, iar eu am convingerea că Dumnezeu ne ascultă.

Astfel, dorința noastră este să vă punem și pe voi pe această listă de rugăciune, ca să vă rugați împreună cu noi la acele ore.

Dacă va fi cu voia Domnului, în curând voi merge peste ocean, de aceea, frații adună bani pentru

aceasta. Vreau să vă spun că ei au strâns două daruri de dragoste pentru mine, iar voi știți că nu folosesc nici măcar un cent pentru mine, ci totul intră în fondul bisericii pentru misiunea de peste hotare.

Noi vom face tot ce putem pentru ca banii să ajungă la oamenii care nu pot auzi Evanghelia și care nu pot veni printre noi, iar rugăciunea mea sinceră, este ca Dumnezeu să vă binecuvânteze din belșug.

Dacă doriți o batistă de rugăciune, să-mi scrieți la P.O. Box 325 sau doar Jeffersonville, Indiana, iar dacă vreți s-o păstrați, puneți-o în Biblie la Fapte 19.

Foarte mulți oameni mi-au spus că fac așa.

Odată, o doamnă mi-a spus că fiul ei a fost lovit de o mașină și avea o puternică hemoragie deschisă din pricina unei tăieturi. Femeia a alergat repede și a luat panglica pe care o primise de la noi, a pus-o peste băiat și hemoragia s-a oprit imediat.

O altă femeie, din Germania, a paralizat. Vă spun aceasta ca să știți ce trebuie să faceți în asemenea situații: adunați-vă la vecinii voștri creștini, rugați-vă și apoi folosiți aceste batiste, punându-le unde aveți problema sau pe inimă.

Deci femeia era paralizată, iar când i s-a adus o asemenea batistă, ea a spus numai atât: „Satană, tu nu mai ai loc aici. Ieși afară din mine!” și s-a ridicat din scaun pe deplin vindecată.

Este atât de simplu,
vedeți? Așadar, dacă doriți o asemenea batistă, nu vă costă nimic. Scrieți-ne
și vă vom trimite una prin poștă, după ce eu personal mă rog peste fiecare.

Regula noastră de aur
este: **„Faceți altora ce doriți să vi se facă și vouă.”**

Deci, vom fi bucuroși
să vă ajutăm cu tot ce se poate. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Eu cred că tot ce ați
făcut, este din dragoste, de aceea apreciez foarte mult gestul vostru.

Aș vrea să vă spun că
întotdeauna când plec peste ocean îmi este foarte greu deoarece vracii și
vrăjitoarele nu se tem să mă atace. Chiar de curând, am fost undeva, iar vreo
cincisprezece
vrăjitori au început să facă tot felul de vrăji ca să aducă o furtună
puternică. Acolo erau vreo trei mii de oameni, iar locul se scutura cu putere,
dar eu am spus:

„Stați liniștiți,
pentru că am fost trimis aici de Duhul Sfânt.”

Acesta este motivul
pentru care mă duc numai unde mă trimite El. Atunci știu că pot veni în Numele
Domnului. Vedeți? Astfel, atunci am putut spune: „El m-a trimis aici.”

Organizatorii
adunării construiseră un cort mare și-l acoperiseră cu prelată, dar totul se

mișca cu putere din pricina vântului, iar după treizeci de minute a început furtuna. Văzând aceasta, am spus: „Aici nu este nevoie de nicio tălmăcire,” căci simțeam puterea celui rău din ambele părți. Vrăjitoarele stăteau acolo și tăiau pene cu o foarfecă mare, făcând tot felul de descântece – știți cum procedează ele.

Eu am spus: „Doamne
Dumnezeule, Creatorul cerurilor și al pământului, Tu ești Cel ce m-ai trimis aici și răspunzi pentru slujba pe care mi-ai încredințat-o s-o fac pentru Tine, de aceea mustru această furtună în Numele Domnului Isus.”

Fraților, totul s-a
oprit: tunetele s-au îndepărtat, norii s-au restrâns și soarele a strălucit în mai puțin de două minute, ceea ce a făcut ca mii de oameni să alerge și să se predea Domnului.

Eu nu pot sta aici și
să pun mărturie despre adunările mele, pentru că acest lucru ar fi bine să-l facă alții, dar s-ar putea scrie o enciclopedie cu multe cărți despre lucrurile minunate pe care le-a făcut Domnul Isus în timpul micuței mele slujbe.

Ce credeți că este cu
acești bărbați mari: cu Tommy Osborne sau Oral Roberts? Ei sunt o dovadă că Domnul nostru este mare. Da, El este cu siguranță mareț.

Dacă nu vă voi mai
întâlni în viața aceasta, ci doar la Poartă, înainte de a ne înfățișa înaintea lui Hristos, vreau să vă spun că vedeniile de la Dumnezeu sunt adevărate și reale: Îngerul Domnului, Stâlpul de Foc, Lumina, este aici, iar Dumnezeu, Judecătorul meu știe că spun adevărul. El este aici. Da. El nu poate fi mincinos și să fie totuși Dumnezeu, ci trebuie să fie întotdeauna Adevărul. Dacă este numai puțin fals sau minciună, acela este Satana.

Eu am văzut însă acea
Lumină; am putut să o privesc. Vă rog să mă iertați dacă vi se pare că fac o
hulă, dar pentru mine, este același Stâlp de Foc, care i-a însoțit pe copiii
lui Israel. El a locuit într-un Om numit Isus, care era Fiul lui Dumnezeu, iar
Viața pe care a avut-o este produsă din nou astăzi de același lucru.

El a spus: „*Eu vin
de la Dumnezeu și Mă duc la Dumnezeu*”, iar noi știm cu toții aceasta. În
vechime, El a spus: „*Eu sunt Cel ce sunt.*” (Exod 3.14) (în traducerea
engleză este scris: „Eu sunt „Eu sunt”). Acela era Stâlpul de Foc; era Îngerul
din rug. Apoi El S-a făcut trup și a locuit printre noi; S-a reîntors, iar
astăzi este în aceeași formă, ați știut aceasta?

Poate ziceți: „Păi,
Isus era...” Ei bine, eu vorbesc despre Dumnezeu care era în Hristos.

Când Pavel era pe
drumul Damascului, a fost lovit de o Lumină, de un Stâlp de Foc și a căzut jos.
Niciunul din cei prezenți nu a văzut-o, doar Pavel și era atât de puternică
încât l-a orbit. Și Pavel a întrebat:

„*Cine ești,
Doamne?*”, iar El i-a răspuns:

„*Eu sunt Isus...*”
(Fapte 9.5). Vedeți? El s-a întors înapoi la Dumnezeu, de unde a venit.

Pentru mine, El este
Același și astăzi, desăvârșindu-Și lucrarea Sa în noi, în Biserica din timpul
sfârșitului.

Acum haideți să deschidem Bibliile la **Deuteronom 32.11**, ca să avem o bază pentru tema noastră, apoi vom încerca să avem și un rând de rugăciune, cam o oră, dacă este posibil. (o soră prorocește).

O, Tată, Dumnezeule,
cât de umil primesc aceasta în inima mea! Călăuzește pașii mei, Doamne, și ține-mă de mână. Ajută-mă să nu fiu niciodată o piatră de poticnire pentru nimeni, ci mai degrabă o treaptă de piatră pentru orice călător. Îndură-Te și fă ca niciodată să nu fac ceva prin care să umbresc Numele Tău sau cauza Ta, căci doresc să fac tot ce pot ca să Te slujesc.

Îți mulțumesc pentru
aceasta, în Numele Fiului Tău, Isus Hristos, Domnul meu. Amin.

Deci, **Deuteronom**

32.11: „*Ca vulturul,*” (o soră prorocește). Amin. (o altă soră prorocește). Amin. Binecuvântat să fie Numele Domnului. (o altă soră prorocește).

Îi mulțumim Domnului
pentru că Duhul Lui este lucrător în mijlocul nostru.

**„Ca vulturul care
își scutură cuibul, zboară deasupra puilor, își întinde aripile, îi ia, și-i poartă pe penele lui.”**

Acest text nu se prea citește, dar este Cuvântul Domnului și este suficient pentru ca Dumnezeu să ne dea un subiect pentru următoarele treizeci de minute; un subiect care să-i facă pe oameni să se trezească și să se gândească la Domnul Isus.

Uneori, citesc despre viața lui Abraham Lincoln, iar într-o zi am găsit o poveste despre un om care era în închisoare și aștepta să fie executat, căci fusese condamnat la moarte prin împușcare. Un prieten de-al lui s-a dus la președintele Abraham Lincoln, care era un creștin adevărat, și i-a zis:

„Domnule Lincoln, știu că sunteți un om bun, un creștin. Eu am un prieten bun care a încălcat regulamentul în armată, dar nu a vrut să facă acel lucru și îi pare rău. Dumneavoastră sunteți singurul om care poate să îl grațieze, așa că, n-ați vrea să faceți aceasta?”

În bunătatea sa, domnul Lincoln și-a luat mapa și a scris grațierea pe o bucată de hârtie, dar pentru că nu era în birou, nu avea ștampila la el, așa că a scris pe hârtie: „Acuzatul este grațiat.” după care și-a scris numele: „Abraham Lincoln”, și a semnat.

Omul a alergat cât a putut de repede la prietenul său la închisoare și i-a spus:

„O, prietene, ești liber! Ești liber! Uite, pe hârtia aceasta este semnătura președintelui care-ți acordă grațierea. Ești iertat.”

Condamnatul i-a răspuns însă: „Nu-ți bate joc de mine. Acum cu câteva ore înainte de execuție, vii să-ți bați joc de mine și îmi arăți o foaie de hârtie? Dacă această hârtie ar fi eliberată de Abraham Lincoln, ar fi o hârtie oficială și ar purta sigiliul lui.”

„Bine, dar uite, aici este numele președintelui. Ești iertat.”

Omul i-a întors spatele și a refuzat să-l asculte, iar în dimineața următoare a fost executat.

Acest caz a fost judecat apoi, la Curtea Federală a S.U.A., iar aceasta a hotărât că „O grațiere nu este valabilă câtă vreme nu este acceptată ca grațiere.”

Tot așa este și cu Cuvântul lui Dumnezeu. Vindecarea este valabilă și pentru tine doar dacă o primești; iertarea este valabilă pentru tine, dacă o accepți și orice binecuvântare a lui Dumnezeu vă aparține numai dacă o acceptați așa cum a fost scrisă de Dumnezeu.

„Ca vulturul care își scutură cuibul, zboară deasupra puilor, își întinde aripile, îi ia, și-i poartă.”

De multe ori m-am gândit că Dumnezeu își aseamănă moștenirea cu vulturii, iar în Biblie am găsit că El însuși se numește Vultur. Da, El este IaHVeH Vulturul. Cum vine asta?

Eu sunt un naturalist, iar prima mea Biblie a fost natura. Astfel, dacă observați cum lucrează natura, îl veți putea găsi și pe Dumnezeu. Oriunde veți privi, îl veți vedea doar pe El, de aceea, când îi auziți pe unii vorbind despre reîncarnare sau alte lucruri de felul acesta să știți că sunt prostii, deoarece nici nu poate fi vorba de așa ceva.

Noi știm că planta moare, intră în pământ, sămânța putrezește, iar apoi trăiește din nou – aceasta este învierea. Tot creștinismul se bazează pe înviere, iar noi știm că acesta este adevărul: naștere, moarte, îngropare și înviere; primăvară, vară, toamnă, iarnă și din nou primăvară. Totul se leagă perfect.

Prima mea Biblie a fost să privesc cum mureau acei copaci și cum dădeau apoi mlădițe noi; să văd cum micuța floare murea, iar primăvara trăia din nou. Toate acestea și multe alte lucruri pe care le-am observat, m-au încredințat că undeva există o Putere a învierii.

Prieteni, așa cum copacul are o viață perpetuă, noi avem o viață nemuritoare. Copacul va ajunge în cele din urmă la sfârșit, dar noi, nu, deoarece posedăm o Viață nemuritoare.

Când am citit aceasta, am început să studiez vulturii și am constatat că vulturul este o pasăre foarte ciudată, care poate zbura mai sus decât orice altă pasăre, deoarece este alcătuită diferit de restul păsărilor, și își face cuibul pe stâncile cele mai înalte.

Și încă ceva: penele lui sunt atât de bine strânse, încât nu i le poți smulge decât dacă le tragi cu cleștele.

Vulturul este o pasăre uriașă și este alcătuit special, deoarece are de făcut ceva special.

Cuvântul „vultur” înseamnă „sfâșietor cu ciocul”, căci rupe și se hrănește cu ciocul.

Acesta este un simbol foarte frumos al Cuvântului lui Dumnezeu, care hrănește gură la gură, adică Dumnezeu își hrănește personal copiii.

Vulturul își face cuibul sus de tot, dintr-un anumit motiv. El are aripi foarte puternice și i-au fost date pentru eliberare.

Un alt lucru ciudat pe care-l face vulturul, este că se înnoiește, adică devine tânăr. După câțiva ani, el devine din nou tânăr.

Acesta este un tablou al Bisericii, al poporului lui Dumnezeu, care merge în jos, apoi deodată vine Duhul Sfânt și reînnoiește din nou. Vedeți, Dumnezeu vine, reînnoiește experiența și tinerețea Bisericii Sale, dându-i o trăire nouă.

Cu ani în urmă obișnuiam să călătoresc cu fermierii, sus, pe râul Troublesome, în Colorado.

Asociația Hereford avea pășunile Arapaho, sus, în jurul munților, iar noi mergeam cu vitele acolo, pentru ca toamna să le aducem înapoi la Național Forest.

Vara, adunam fânul jos, în vale, ca să avem cu ce le hrăni iarna, iar eu obișnuiam să merg în fiecare an la vânătoare acolo. Mă mai duc și acum.

Nu voi uita niciodată un an când nu a nins. Sus în munți vremea este foarte schimbătoare, așa că

poate fi o după-amiază frumoasă, iar peste o oră să ningă; după aceea plouă și imediat după aceea iese din nou soarele.

Când vine însă

zăpada, furtuna fugărește elanii și căprioarele în vale, acela fiind timpul cel mai potrivit pentru vânatoare, pentru că atunci se vânează cele mai frumoase trofee.

În anul acela nu

ninsese încă, așa că mi-am lăsat calul mai jos, la o depărtare de câteva mile, iar eu m-am dus sus să văd ce se petrece. S-a întâmplat că în după-amiaza aceea a venit o furtună puternică și a început să ture și să fulgere, așa că m-am pus în spatele unui copac și am așteptat să treacă vremea aceea grea. Mi-am rezemat pușca de copac și am început să mă gândesc la Dumnezeu și la cât de minunat este El.

După un timp, a

început să sufle un vânt rece, care a înghețat apa de pe brazi așa că atârna ca niște țurțuri, iar când s-a ivit soarele, se vedea atât de ciudat printre crevasele munților, că parcă era ochiul lui Dumnezeu.

Voi știți că Dumnezeu

este pretutindeni: Îl puteți vedea oriunde, doar să-L căutați. El este și acolo și dincolo; El este aici, chiar în clipa aceasta, iar dacă veți privi în jur Îl veți vedea.

Și în timp ce stăteam

acolo și priveam apusul soarelui, mi-am ridicat mâinile spre cer și am spus: „O, mare leHoVaH, Dumnezeule, ochii Tăi privesc înapoi și încolo peste tot pământul...”

Tocmai atunci am auzit un muget de elan. În timpul furtunii se pierduse de turmă, iar acum scotea un sunet ascuțit. Imediat, turma i-a răspuns din altă parte.

Sus, pe altă parte a muntelui, un lup gri a început să urle, iar perechea i-a răspuns din vale. Am privit în vale și am văzut că acolo se ridica un curcubeu până pe un munte vecin. Păi, oriunde priveam, în jur, era Dumnezeu.

Mama mea este jumătate indiană și se trage din rezervațiile cherokee, de aceea nici chiar convertirea nu a scos din mine dragostea pentru natură.

Când am auzit bătrânul lup urlând și perechea răspunzându-i, lacrimile au început să-mi curgă pe obraji; elanul își strigase turma, iar aceasta îi răspunsese; curcubeul apăruse în vale, așa că am spus: „Da, aici se poate vedea Dumnezeu!”

El este Alfa și Omega; este legământul, curcubeul. M-am bucurat atât de mult pentru aceasta! Mi-am ridicat mâinile spre cer, iar lacrimile îmi șiroiau pe obraji, în timp ce am început să alerg în jurul aceluia copac. Mă simțeam bine și nu era nimeni pe o distanță de treizeci de mile, așa că săream în sus și-n jos și strigam cât puteam de tare. Sincer vă spun că, dacă m-ar fi văzut cineva, s-ar fi gândit că sunt nebun, dar nu-mi păsa; mă simțeam bine și voiam să-L laud pe Domnul Dumnezeu meu.

Deodată am fost întrerupt de o veveriță. Nu știu dacă ați văzut vreodată cum arată veverițele din Oklahoma, dar pe cât sunt de mici, pe atât sunt de gălăgioase. Veverița este polițistul pădurii, deoarece face cea mai mare gălăgie.

Ea a sărit deci, pe o creangă și a început să facă gălăgie. Privind-o, m-am gândit:

„O, nu trebuie să te sperii, căci Îl laud pe Domnul. Ție nu-ți place aceasta? Privește!” și am început să alerg din nou, cât puteam de tare.

„Nu-i minunat?
Creatorul tău este Domnul Dumnezeuul meu, iar eu pe El îl laud.”

Atunci am observat că micuța făptură și-a lăsat capul într-o parte și privește în jos. Se părea că nu eu am speriat-o, ci altcineva, așa că am privit în direcția aceea să văd cine era. Furtuna forțase un vultur mare să coboare jos. Sau poate era jos și mânca, așa că nu a putut să-și ia elanul necesar ca să se ridice deasupra furtunii și a rămas în tufișuri. Prezența lui a agitat-o așa de tare pe micuță. Îl privea atentă și trăncănea într-una de parcă ar fi vrut să-l rupă în bucăți. O, dar nu era așa de mare și de puternică să facă aceasta!

„Nu te agita așa, că nu-ți face nimic!” i-am zis, privind-o liniștit.

Atunci, marele vultur a sărit pe o creangă, iar eu mă gândeam:

„O, Dumnezeule,
iată-Te în chemarea lupilor; iată-Te în chemarea sălbăticiunilor; iată-Te în apusul de soare și în curcubeu. De ce ai adus acest vultur înaintea mea? Ce face el acolo? O, vrei să Te văd în el?”

Am privit vulturul cu atenție: avea niște ochi pătrunzători și nu se prea sinchisea de veverița din pin, ci mă privea pe mine. Puteam să văd cum ochii lui mari, cenușii, mă cercetau cu atenție.

Atunci m-am gândit:

„Ei bine, eu pot să-L văd pe Dumnezeu în acest vultur, pentru că nu se teme. În el este ceva ce-l face să nu se teamă. Am să-l încerc, să văd dacă se teme de mine”, așa că am spus:

„Ce zici, amice, știi că aș putea să te împușc? Uite, arma îmi este aici.”

M-a privit atent și am observat că-și verifica aripile.

„Da, mi-am zis, acum înțeleg. Acesta-i motivul pentru care nu te temi: Dumnezeu ți-a dat două aripi puternice, de aceea, știi bine că ai putea fi în copacul de acolo, înainte ca eu să pot face un pas spre armă. O, dacă tu te poți încrede în aripile care ți-au fost date de Dumnezeu ca să te scape de pericole, cu cât mai mult ar trebui să se încreadă Biserica în Duhul dat de Dumnezeu, căci El ne-a dat Duhul Său ca să ne ajute să ne îndepărtăm de lucrurile lumii și să ieșim din ele.”

Odată cineva m-a întrebat: „Frate Branham, nu te temi că greșești?”

„Nu, domnule. Cât timp simt acel Ceva în jurul meu, nu am motive să mă tem. Așa este. Cât timp El este aici, Se va îngriji de toate.

Am privit un timp la
acel vultur, iar el a înțeles probabil că-l iubesc și că nu vreau să-i fac
niciun rău. Deci nu s-a temut de mine, dar probabil l-a enervat trăncăneala
aceea nesuferită a veveriței, căci a făcut un salt mare, a dat de două ori din
aripi și dus a fost. Se părea că știe cum să dea din aripi și de fiecare dată
când sufla vântul, se ridica tot mai sus. M-am uitat după el până am mai văzut
doar un punct, apoi mi-am zis:

„O, asta este,
Dumnezeule!”

El se săturase de
atâta trăncăneală.

Vezi, tu nu trebuie
să mergi de la o biserică la alta, nici să te alături aici sau dincolo, ci
totul este să știi să-ți așezi aripile corect în Puterea Duhului Sfânt și să te
lași condus de El mai departe și mai departe.

Îndepărtați-vă de
trăncăneala: „Zilele minunilor au trecut, nu mai există Duh Sânt.” Sau: „Voi
sunteți greșiți, pentru că nu există vindecare divină.” Lăsați-vă duși pe
deasupra acestor lucruri; lăsați-vă purtați de Duhul Sfânt; mergeți mai
departe, mai sus și mai sus, acolo unde nu mai auziți nimic din toate aceste
trăncăneli.

Dacă un șoim ar
încerca să-l urmărească pe vultur acolo sus, s-ar dezintegra în aer; iar dacă o
cioară ar încerca să urce după el, ar rămâne fără pene pe ea. Vulturul este o
pasăre creată special, iar Dumnezeu și-a asemănat prorocii cu vulturul, pentru
că un proroc se ridică sus, în sferele înalte, acolo unde poate privi până
departe.

Vulturul are aripi puternice și mari, care pot să-l ridice acolo sus și are ochi ageri și puternici, căci altfel ar orbi când ar ajunge la acele înălțimi mari.

Acesta este motivul pentru care un șoim care încearcă să-l imite pe vultur, când ajunge acolo sus, nu poate vedea nimic, ceea ce înseamnă că nu-i folosește la nimic faptul că a urcat la înălțime. Vedeți? Vulturul este creat special pentru înălțimi.

La fel este creștinul: o persoană creată special, sau o persoană deosebită. Așa este. El merge la biserică, deoarece posedă Ceva care-i spune că acolo este totul. Vedeți? Este ceva ce Dumnezeu face în mod special pentru voi.

Vulturul poate merge atât de sus, încât să nu-l mai puteți vedea, dar el vede de acolo tot ce mișcă pe pământ, chiar și cel mai mic obiect, datorită ochilor lui puternici.

Cu vreo trei sau patru ani în urmă, eu și fiica mea mai mică am fost la Cincinnati, la grădina zoologică. Am mers într-o sâmbătă după-amiaza ca să-i arăt tot felul de lucruri. Pe atunci Sara avea doar vreo trei ani.

Acolo am văzut un vultur închis într-o cușcă. Oh, eu nu suport să văd animale închise în cuști! Nici măcar un canar. Să nu credeți că lovesc în voi, dar mie nu-mi place să văd animalele în cușcă.

Eu știu ce înseamnă să fii închis într-o religie, unde nu ai nicio libertate. Da, mie îmi place să

fiu liber.

Degeaba hrăniți

canarul vostru cu cele mai bune vitamine, ca să facă pene frumoase și aripi sănătoase, dacă apoi îl țineți în cușcă.

Ce folos că trimiteți

predicatori la seminarii să fie educați, dacă apoi îi îngrămădiți spunând: „Zilele minunilor a trecut, nu mai există așa ceva!” La ce bun să-i mai educați?

Frate, mie îmi place

libertatea; îmi place o religie care te lasă liber.

Am observat atent

acel vultur mare: era cea mai tristă priveliște pe care am văzut-o vreodată. Bietul de el zăcea pe jos, iar când s-a ridicat, am văzut că avea aripile zdrelite, iar pe cap și în jurul gâtului nu mai avea nicio pană. S-a târât prin cușcă, a privit în jur, apoi s-a repezit și a lovit gratiile cu capul și cu aripile. Penele îi cădeau pline de sânge, iar el se prăbușea din nou jos, privind neputincios în jur.

„O”, mă gândeam,

„acesta este cel mai crud lucru pe care-l poate face omul!” Vulturul este o pasăre a cerului și a fost creat să zboare în înălțimi, dar iată că omul, prin viclenia lui, l-a prins și l-a închis într-o cușcă.

Vulturul este o

pasăre a înălțimii și știe prea puțin despre pământ. El trebuie să trăiască în cer, dar acel vultur stătea închis acolo și privea în sus, tânjind după libertate. Oh, dar acele gratii îl țineau ostatic.

Atunci m-am gândit că acesta este cel mai trist tablou, dar nu este așa, căci cel mai trist lucru este să vezi o ființă umană creată după chipul lui Dumnezeu, închisă într-o denomi-națiune, acolo unde nu se crede în vindecarea divină; acolo unde nu se poate gusta libertatea.

Ei au fost născuți ca să stea în locurile cerești; ca să fie purtați pe aripile Duhului Sfânt, dar iată-i încarcerați și ținuți departe de libertate.

Am văzut bărbați și femei care umblă pe stradă îmbrăcați imoral, sau frecventând diferite localuri – încarcerați – când ar trebui să fie liberi, deoarece sunt fii și fiice de Dumnezeu.

Oh, ei aproape că-și zdrobesc creierii încercând să fie liberi!

O, Dumnezeule, dacă aș fi avut bani sau putere, aș fi cumpărat acel vultur și i-aș fi dat drumul să meargă unde vrea, pentru că cel mai urât lucru este să încarcerezi pe cineva.

Dar cât de groaznic este să-i închizi pe fiii lui Dumnezeu într-un loc unde sunt privați de libertate, când duhul lor dorește cu adevărat să iasă de acolo și să fie liberi.

Atunci cineva spune:
„Nu există vindecare divină! Nu există Puterea Duhului Sfânt! Nu există asta și cealaltă!” și îi pune în cușcă. Vedeți?

Fraților, dați-mi
voie să vă spun că există o cale spre libertate.

Odată, un om a prins
o cioară și a legat-o, pentru că intrase în lanul lui de porumb. Celelalte
ciori au încercat să zboare deasupra ei, zicând: „Vino, Johnny! Haide să mergem
spre sud, pentru că vine iarna!”

Sărmana cioară a
devenit atât de slăbită, încât abia mai putea umbla. Văzând-o, unui om i s-a
făcut milă de ea și a eliberat-o.

După un timp s-au
întors celelalte ciori și i-au zis ciorii ce tocmai fusese eliberată: „Vino Johnny
să plecăm spre sud!” dar ea fusese legată atât de multă vreme, încât nici nu
mai putea umbla, așa că le-a răspuns: „Nu pot! Nu pot!” Sărmana nu știa că este
liberă.

Așa este și cu
oamenii.

Frate, tu știi că
Isus te-a eliberat! Vino să plecăm de acolo, să mergem undeva, căci Dumnezeu
ne-a făcut liberi. Nu sta acolo, căci vei muri de foame.

Dumnezeu are
binecuvântări cerești și resurse nemărginite de bunătate și îndurare, așa că,
vino să mergem acolo.

„Dacă însetează

cineva, să vină la Mine, și să bea, fără plată, din apa vieții.” (Ioan 7.37b).

Vulturul își face
cuibul sus în stâncă; el este ca Biserica lui Isus Hristos care stă pe înălțime
și dă lumină. Ea este sus și are dorințele spre ceruri.

Biserica trebuie să
aibă dorințele îndreptate spre ceruri, deoarece așteaptă ca Dumnezeu să facă
ceva.

Dacă în după-amiaza
aceasta vii și spui:

„Ei bine, voi merge
acolo, iar dacă El îmi va spune ceva în rândul de rugăciune,” aceasta arată că
nu aveți asemenea așteptări.

„Dacă El nu va face
aceasta, nu cred nimic!” Vezi, înseamnă că așteptarea ta nu are nicio valoare.

Prietene, dacă ești
bolnav și ai venit la biserică în după-amiaza aceasta, spune:

„Cred că voi pleca de
aici sănătos. Nu voi pleca de aici până nu se va întâmpla acest lucru.”

Dacă nu ai Duhul Sfânt,
spune: „Ori voi putrezi aici, ori voi primi Duhul Sfânt. Am venit printre

acești oameni care posedă Duhul Sfânt, știind că este printre ei, și nu voi pleca până nu-L voi primi și eu.”

Fii ca bătrânul Buddy

Robinson care s-a dus în lanul de porumb și a spus: „Doamne, dacă nu-mi vei da Duhul Sfânt, când Te vei întoarce pe pământ, vei mai găsi doar o grămadă de oase; oasele lui Buddy Robinson, zăcând chiar în locul acesta.”

Așa se procedează.

Exact. Necazul este însă că noi luăm lucrurile în mod prea ușuratic.

Odată, un om încerca

să-L găsească pe Dumnezeu, dar de fiecare dată când zicea: „Sunt salvat!” diavolul îi răspundea: „Nu ești!” Aceasta s-a întâmplat până într-o zi, când omul a înfipt un țăruș în pământ și a zis:

„Satană, de azi înainte

voi arăta prin acest țăruș că acesta este locul în care am găsit poruncile lui Dumnezeu. Chiar aici.”

Împlântați și voi

țărușul și spuneți:

„Satană, exact în

locul acesta am prins orice îndoială, pentru că aici m-am întâlnit cu poruncile lui Dumnezeu, așa că din clipa aceasta, voi zbura împreună cu El și voi accepta absolut tot ce mi-a spus că pot.”

Când bătrâna

vulturoaică se pregătește să își facă cuibul, se urcă sus pe stânci și unde

este stânca mai abruptă, caută o crăpătură. Face aceasta pentru ca puii ei să fie în siguranță.

Așa face și Dumnezeu:

Își ridică Biserica într-un loc înalt, unde să fie ferită de toți corbii de pe pământ. Cu siguranță, așa face.

Ce diferit este

vulturul față de găină! Și găina este o pasăre, dar ea își face cuibul într-un hambar, jos pe pământ, unde umblă nevăstuicile, șerpii și tot felul de animale care-i pot mânca puii. Ea nu știe nimic despre cer, deși este tot o pasăre.

Vedeți? Poate este un

frate denominațional, dar el este de pe pământ; nu știe nimic despre cer; nu știe zbura spre înălțimi, acolo unde totul este albastru și frumos.

Eu am urmărit de multe

ori vulturii în timp ce-și făceau cuibul. Ei merg, adună bețe de lemn și le așează între stânci, iar după ce le aranjează cu ciocul, aduc mlădițe de spini cu care leagă acele bețe.

În mijlocul cuibului

se află o mulțime de spini care sunt legați atât de bine de bețe, încât nici cea mai puternică furtună nu poate strica cuibul.

O, fraților, sunt

atât de bucuros pentru că El a făgăduit că: „*pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui.*” (Matei 16.18).

Ce este această

„piatră”? Descoperirea spirituală.

*„Cine zic oamenii
că sunt Eu, Fiul omului?”*

*„Unii zic că ești
Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia, sau unul din proroci.”*

„Dar voi, cine ziceți că sunt?”

Și Petru a răspuns: *„Tu
ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!”*

*„Ferice de tine,
Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul
acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. Tu n-ai învățat aceasta într-un seminar,
nici nu ți-a spus-o cineva, ci ai primit-o de la El.*

*Și Eu îți spun: tu
ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței
morților nu o vor birui.” (Matei 16.13-18).*

Acesta este motivul
pentru care El a spus că este un Vultur.

Înainte ca mama
vultur să scoată puii, ea merge și caută frunze moi pe care le așează frumos
peste nuiiele, astfel încât micuții ei să nu fie înțepați de spini. Apoi prinde
un miel sau un iepure și după ce-l mănâncă pune blana în cuib. O, ce frumos și

călduros este cuibul ei!

Așa face și IeHoVaH

Vulturul: pregătește totul pentru copilașii Săi. Când ne naște un nou-născut în Împărăția lui Dumnezeu, el se gândește că poate umbla, dar se lovește de toate. Totuși, se simte bine pentru că este în cuib, unde este plin de blană, știți voi.

Așa face și IeHoVaH

Vulturul: El își pregătește cuibul să fie moale și plăcut atunci când se vor naște micuții Lui.

După ce ies puii,

mama vultur și tata vultur îi hrănesc până cresc la o anumită statură.

Desigur, mama-vultur

nu vrea ca puii ei să fie ca găinile; nu vrea ca ei să fie legați de pământ, deoarece sunt vulturi.

Așa face și IeHoVaH

Vulturul: El nu vrea să fim niște găini de hambar, ci ne vrea vulturi; ne vrea în locurile cerești, pentru că natura noastră este să fim acolo sus în libertate.

„Deci, dacă Fiul

vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.” (Ioan 8.36).

Cu câteva zile

înainte ca mama-vultur să își scuture cuibul, se urcă sus și stă pe o parte a cuibului. Eu am stat adesea în arșița soarelui, i-am urmărit și am plâns ca un copil.

Mama-vultur este foarte mare; era mai mare decât vulturul mascul. Unele dintre ele măsoară 15 picioare când au aripile întinse.

Ea merge sus, deasupra cuibului, își întinde aripile și țipă de câteva ori. De multe ori, micuții vulturași cad pe spate, apoi se ridică din nou. Atunci ea țipă din nou. De ce? Ca puișorii să se învețe cu glasul ei.

„Oile Mele ascultă glasul Meu.” (Ioan 10.27).

Mama vultur vrea ca puii ei să știe cum e glasul ei, când vine timpul să-i strige.

Astfel le spune:

„Vreau să prindeți fiecare notă a glasului meu, pentru că sunt o mulțime de hoitari. Voi sunteți vulturi, de aceea trebuie să cunoașteți glasul vulturului.” Amin. Aleluia!

„Vreau să cunoașteți glasul vulturului!”

După aceea, mama își întinde aripile și le spune: „Uitați-vă aici, căci mă pregătesc să vă învăț cum să zburați singuri, dar mai întâi vreau să știți cât sunt de mare.”

O, ce mamă dulce!

Uneori, s-ar putea ca boala sau altceva să ne trântescă pe spate, dar atunci putem privi în sus și să luăm cele două aripi ale vulturului, ale lui IeHoVaH:

Vechiul și Noul Testament, și să spunem:

„Ce mare ești! O,
Doamne, ce mare ești!”

Da, ei îi place să le
arate cât este de mare: „Uitați-vă ce puternică sunt!” apoi adaugă: „Acesta
este glasul meu.”

Atunci cum este
posibil ca predicatorul să spună că Vulturul nu strigă de fiecare dată la fel?
Nu se poate, pentru că El este același ieri, azi și în veci.

În Vechiul Testament,
El spune: „Eu sunt IeHoVaH. Eu am despărțit Marea Roșie; Eu i-am scos pe copiii
evrei din cuptorul încins; Eu sunt Cel ce L-a înviat pe Fiul lui Dumnezeu.”
Aleluia!

„Eu sunt Cel ce am
trimis Duhul Sfânt în ziua de Rusalii.”

Nu vă place să vedeți
aceasta, privind prin marile Lui aripi? Nu vă mișcă inimile?

Și micuții vulturi îi
răspund: „O, mamă, sigur că ne încredem în tine, căci ești așa mare și
puternică!”

Duceți-vă într-o noapte

și priviți universul. Cu câțva timp în urmă am fost pe Muntele Palomar, unde se află un puternic telescop, prin care se poate vedea la o depărtare de o sută douăzeci de milioane ani-lumină. Gândiți-vă câte mile înseamnă aceasta.

O sută douăzeci de ani lumină (milioane), iar în spatele acestui spațiu sunt încă luni, stele, sori și lumi.

„Ce mare ești! Ce mare ești!”

Priviți o floare. Ea moare, se duce în pământ, dar primăvara răsare din nou. „Ce mare ești!”

Priviți un biet om mâncat de cancer, care este doar o umbră. Se face doar o rugăciune simplă pentru el, apoi îl vezi ridicându-se cu fața roșie de sănătate.

„Ce mare ești! Ce mare ești!”

Priviți o femeie decăzută, de pe stradă, la care nu se uită nici câinii. Este destul ca Puterea lui Dumnezeu să-i atragă atenția și ea va striga: „Ce mare ești! Ce mare ești!”

Ce va urma? Imediat va pune deoparte orice greutate și păcatul ce-o biruia atât de ușor, și primul lucru pe care-l veți observa, este că va arăta ca o sfântă; că va avea sub braț o broșură a Evangheliei și va căuta să facă ceva pentru El.

Lăsați ca vagabondul
din colț, omul acela murdar și urât mirositor, să vină sus să-L vadă, și
imediat va striga: „Ce mare ești!” Ce va urma? Va înceta să mai vândă whisky,
va înceta să mai bea, să mai fumeze; va înceta să mai spună minciuni, și așa
mai departe. Mai mult, îl veți vedea pe stradă cu o Biblie în mână, mărturisind
spre slava lui Dumnezeu: „Ce mare ești!”

Lăsați ca Dumnezeu
să-Și întindă peste voi Noul și Vechiul Testament. Priviți printre paginile lui
și de acolo, veți auzi un Glas care strigă: „Eu sunt același ieri, azi și în
veci. Ce am făcut pentru Israel, voi face și pentru voi, căci sunt Același
IeHoVaH neschimbător.”

O, mă simt atât de
bine să știu că acesta este Adevărul, Doamne!

Mama-vultur știe că
micuții ei puișori nu vor fi găini și este hotărâtă să nu-i lase să se poarte
ca niște găini. Și știți ce face pentru aceasta? Își întinde aripile și le
spune:

„Uitați-vă cât de mare
sunt, dragii mei. Voi trebuie să aveți încredere în mine, căci vă voi lăsa
unde va. Aveți încredere în mine!”

De unde știi că nu
Dumnezeu este Cel ce a trimis acești bolnavi, aici, în după-amiaza aceasta?
Poate că El v-a adus până în punctul în care doctorul a spus:

Tu spui: „Frate
Branham, dar eu sunt creștin; am Duhul Sfânt și totuși, iată-mă aici suferind.”

De unde știi că nu
ești încercat de IeHoVaH, care vrea să privești prin aripile Lui și să spui:
„Ce mare ești!”?

El îți spune: „Privește
ce mare sunt! Eu voi face pentru tine ceva, căci trebuie să te încrezi în Mine.
Mai întâi însă, vreau să știi în Cine te încrezi. Vezi marile Mele aripi?”

Știi ce face
mama-vultur după câțva timp? Câtă vreme cuibul este confortabil, micuții pui nu
vor să-l părăsească. Da, și știi ce face ea atunci? Intră înăuntru și ia afară
toate blănurile, pentru că este hotărâtă să nu îi lase să se obișnuiască cu
lumea. Așa este.

Asta face și Dumnezeu
uneori. O, voi vă gândiți la ceva mare și frumos, dar nu priviți după așa ceva,
căci dacă faceți aceasta, sunteți la un milion de mile depărtare de cincizecime.

Oamenii cincizecimii
nu caută lucrurile ușoare. Ei au vândut tot ce au avut, au împărțit la săraci
și L-au urmat doar pe Hristos.

Nouă, celor de
astăzi, ne trebuie mai întâi o flotă de Cadillacuri, și apoi vrem să fim
duhovnicești. Ce s-a întâmplat cu voi? Undeva este ceva greșit.

Pe mine lăsați-mă să
urmez calea celor disprețuiți ai Domnului, căci am început cu Isus și vreau să
merg și mai departe doar cu El, orice s-ar întâmpla.

Știți care este

problema? Oamenii se tem de nașterea din nou; se tem să fie născuți din nou.

Oricine știe că orice

naștere este o murdărie, indiferent unde are loc. Fie că are loc într-o cocină de porci, într-un grajd sau într-o cameră decorată în roz, nașterea este o murdărie, iar oamenii nu vor să se murdărească.

Dați-mi voie să vă

spun însă ceva: în ce mă privește, nu vreau să mă întâlnesc cu Dumnezeu în firea mea veche, ci doresc să trăiesc nașterea din nou, conform cerinței Lui. Pentru aceasta, nu-mi pasă dacă va trebui să plâng, să țip, să vorbesc în limbi sau să fac orice altceva vrea El; nu-mi pasă câți fac orice altceva vrea El; nu-mi pasă câți vecini mă vorbesc: eu vreau să mă nasc din nou.

Nu-mi pasă dacă-mi

pierd toată reputația, căci oricum nu am nimic. Da, eu nu am nici prestigiu și nici reputație, dar chiar dacă aș avea, orice ar fi, sunt gata să pierd totul; sunt gata să devin un nebun pentru Împărăția lui Dumnezeu. N-au decât să mă numească holly-roller, spiritist, diavol, sau cititor de gânduri, căci nu-mi pasă. Eu îl vreau pe Isus: acesta este cel mai important lucru pentru mine. Vreau să mă întâlnesc cu El conform cerinței Lui, nu cum cred eu că ar fi bine, sau cum spune altcineva că este bine. Vreau să fiu acolo unde spune Dumnezeu că este bine. Asta este.

Dacă El a spus că

este Același ieri, azi și în veci, atunci vreau să-L văd acolo. Da, iar dacă pentru aceasta va trebui să predic la niște stâlpi, să mănânc pesmeți uscați și să beau apă din râu, voi alege tot Evanghelia. Da, Îl vreau pe Hristos la nivelul cerut de El.

Mama-vultur se duce

și aruncă afară toată moleșeala, așa că ori de câte ori puii vor să se așeze jos, sunt pe spini. Cam înțepător, nu-i așa?

Oamenii spun: „Am auzit că ai fost salvat aseară.”

„Da, aleluia! Așa este.”

„Mă bucur pentru tine.”

Da, dar începeți să trăiți o viață de credincios adevărat, și imediat vor spune:

„Ești un holly-roller; ești așa și așa, căci am văzut cu ce grup umbli.”

Frate, El te lasă să te înțepi din când în când, pentru că nu vrea să te obișnuiești cu lumea aceasta.

Mama-vultur nu vrea ca puii ei să devină niște găini, ci îi vrea afară din cuib. Chiar dacă sunt în stâncă sau oriunde sunt, ea are ceva mai bun pentru ei.

Și Dumnezeu are ceva mai bun pentru Biserică, așa că, nu vă așezați jos spunând:

„Eu sunt
pentecostal!”

Odată, a fost
vindecat un om în Arkansas, iar a doua zi umbla prin oraș cu cârjele sub braț.
El fusese bolnav mulți ani și ca să poată supraviețui, a fost nevoit să vândă
creioane. După vindecare, umbla pe străzi cu o pancardă prinsă de spate și cu
cârjele sub braț, iar pe pancardă scria: „De când a venit Isus la mine, nu mai
am nevoie de ele.”

În seara următoare,
eu predicam în Auditoriul Robinson Memorial din Little Rock, iar omul acela m-a
oprit, zicând:

„Un moment, frate Branham.”

El era nazarinean,
așa că a spus:

„Frate, tu predici ca
un nazarinean, dar am observat că majoritatea oamenilor de aici sunt
pentecostali, iar acum, cineva mi-a zis că ești baptist. Nu mai înțeleg nimic,
ce ești de fapt?”

„O, este foarte
simplu,” i-am răspuns. „Eu sunt pentecostal, nazarinean și baptist.”

Acesta este adevărul.
O, fraților, acele etichete!

Pe vremuri, obișnuiam să mână vitele sus în munți și am observat că fermierul cerceta foarte atent vitele care veneau pe pășune.

Ale noastre erau „Tripod”, ale lui Grimes erau „Diamond T-Bar”, dar erau o mulțime de alte rase, însă fermierul nu a acordat o prea mare atenție raselor, ci s-a uitat după eticheta de sânge. Amin.

După aceasta va privi și Dumnezeu: după eticheta de Sânge, ceea ce înseamnă că nu va conta din ce rasă ești.

Pe acea pășune puteau intra numai vitele din Hereford, adică cele pur sânge.

Tot așa, pe porțile Împărăției lui Dumnezeu vor putea intra doar cei născuți din nou prin Sângele lui Isus Hristos. Da, prietene, indiferent ce faci sau cât de bun membru ești în biserica ta, dacă nu ești născut prin Sângele lui Isus Hristos, dacă nu ai aplicată eticheta Lui de Sânge, nu vei intra niciodată acolo. Asta-i tot.

„Când voi vedea Sângele, vă voi lăsa să treceți.”

Asta-i tot. Dacă eticheta de sânge este în ordine, vă va lăsa înăuntru, pentru că Dumnezeu Se va uita după Sângele propriului Său Fiu în Biserică.

Mama-vultur își supraveghează tot timpul puii. Ea vede că ei nu mai pot sta în cuib, pentru că oriunde calcă sunt înțepați.

Da, Biserică

Penticostală, se poate face ceva ca să nu mai fii legată de cuibul tău!

Să nu credeți cumva că

vreau să lovesc în organizații. Nu primiți acest gând în inima voastră, căci nu este așa, ci, ceea ce doresc să vă spun este că voi nu trebuie să lăsați ca acesta să fie locul vostru de oprire.

Desigur, voi sunteți

cumsecade și eu vă apreciez pentru aceasta. Mai mult, mă duc la fiecare din aceste organizații și am fost născut și eu în biserică, dar ascultați-mă: nu vă opriți la o organizație, ci mergeți mai departe cu Dumnezeu, până ajungeți să zburați.

Acum priviți. La

vremea hotărâtă, mama-vultur își va trece puii printr-o mică încercare.

Când oamenii încep să

meargă la biserică, totul este frumos, dar după o vreme încep înțepăturile: acolo este ceva greșit.

Într-o zi, mama

vultur vine înaintea cuibului, își privește micuții și vede că au o mulțime de pene slăbite. Ea știe că dacă îi duce așa în aer, își vor rupe gâtul.

Și eu vă spun: dacă

Biserica Penticostală nu va face o curățenie adevărată, își va rupe gâtul. Cauza? Are prea multe pene slăbite.

Știți ce face apoi

mama-vultur? Se urcă pe cuib și își scutură aripile așa. Poate nu ați stat niciodată în apropierea unui avion ca să vedeți cum zboară în toate părțile frunzele și alte lucruri peste care trece. Așa se întâmplă cu penele slăbite ale puilor de vultur, atunci când începe să sufle acel vânt puternic produs de aripile mamei.

Prieteni, și biserica

de astăzi are nevoie de o scuturare a cuibului; are nevoie de un Vârtej de vânt puternic, care să măture toată lumea afară din mijlocul ei, astfel încât să poată zbura. Da, noi avem nevoie de încă o trezire a Duhului Sfânt. Așa este.

Nu ne trebuie un nou

președinte, căci avem unul: unul frumos îmbrăcat; nu ne trebuie primari noi, căci aceasta este treaba altora, ci ceea ce avem noi de făcut, este să predicăm Evanghelia și să aducem biserica înapoi la cincizecime; să le aducem vulturilor experiența de la început. De aceasta are nevoie biserica.

Voi nu vreți să fiți

găini, pentru că sunteți vulturi, ceea ce înseamnă că trebuie să vă hrăniți cu hrana vulturilor.

Iată-o pe mama-vultur

luând de pe ei toate acele pene vechi. Ea nu-i poate lua în zbor până nu le cad toate acele pene de pui. După aceea, mama-vultur se duce acolo sus și strigă, pentru că ea este pregătită să-i treacă printr-o probă. Astfel, își întinde aripile mari de 14 picioare, iar micuții se urcă pe ele. Ea vorbește tot timpul, iar ei au încredere în ea:

„Copii, acum vă voi

duce într-un zbor.” Și ei se urcă pe aripile ei puternice, apoi se țin de câte o pană cu piciorușele și cu ciocul.

Păi, acele pene nu se pot smulge! Ea poate ține 50 de vulturași cu puterea aripilor ei. Și în timp ce puii se țin de penele ei, mama-vultur își întinde aripile și zboară de pe stâncă. Iată-o plutind sus, sus de tot, până ajunge departe, în albastrul cerului. Micuții pui nu au mai fost niciodată acolo, dar se simt minunat.

O, dar știți ce face mama-vultur când ajunge acolo sus? Se întoarce invers și îi scutură jos de pe aripile ei. Puișorii ei sunt vulturi și trebuie să învețe să zboare. Da, da, ea îi scutură jos ca să-i facă să zboare singuri, așa că le strigă:

„În ordine, copii.
Voi sunteți vulturi, așa că: zburăți!”

Prietene, câtă vreme spui: „Eu aparțin de biserica Cutare și nu știu nimic despre aceasta!”, nu vei zbura niciodată. Tu ai nevoie să fii scuturat de acolo, să plutești în aer.

Micuții vulturași au început să zboare, în timp ce mama lor le striga: „Bateți din aripi, copii! Bateți în sus și-n jos din micuța voastră credință, pentru că sunteți destul de sus și nu vă veți lovi de pământ.”

Apoi, se trage deoparte ca să-i urmărească cu atenție. O, și iată-i exact ca într-o trezire de rusalii, bătând din aripi, dându-se peste cap unul peste altul, și făcând tot ce puteau ca să plutească. Toți sunt liniștiți, pentru că au încredere în mama lor și știu că ea îi supraveghează atentă, iar dacă vreunul dintre ei își pierde echilibrul, ea intră sub el cu aripile ei mari și îl ridică sus, purtându-l din nou în har.

Să nu credeți cumva
că aceasta este o învățătură baptistă: este Biblia.

Deci, mama îl duce pe
acel pui acolo sus, și după aceea îl scutură de pe aripile ei, lăsându-l să
înceapă din nou. Amin.

Acei vulturași au
încredere deplină în mama lor; sunt siguri că dacă li se întâmplă ceva, ea îi
va ajuta și îi va purta din nou acolo sus, ca să înceapă din nou.

Dacă greșesc sau cad,
lasă-mă să mă ridic și să încerc din nou. Da, mergeți din nou la Dumnezeu, căci
El vă va ridica, vă va duce acolo sus și vă va lăsa să începeți din nou.

Încercați să vă țineți
echilibrul și mergeți mai departe. Bateți din aripi până învățați să zburați.

Oh, dar bieteles găini
nu știu nimic despre aceasta, deoarece niciodată n-au fost acolo sus; niciunul
din strămoșii lor, nu a fost acolo. Tot ce știu este să meargă la biserică, să
stea jos, acolo în hambar.

Odată, un om avea o
cloșcă dar nu avea destule ouă, așa că găsind un cuib de vultur, s-a urcat și a
luat un ou din el, l-a adus acasă și l-a pus sub cloșcă. Oh, și când au ieșit
puii, acel vulturaș arăta atât de ciudat față de restul puilor.

Cam așa se întâmplă.

Sărmanul vulturaș nu

înțelegea cotcodăcitul găinii care scormonea în grămada de gunoi din grădină:
„Deseară vom avea un supeu special. Vom face asta și cealaltă. Cloc, cloc,
cloc.”

Vedeți, mănâncă toate

gunoaiele de la petreceri, jocuri, femei dezbrăcate, televiziune și toate
celelalte.

Fiind un vulturaș,

puișorul nu simțea nici o atracție spre acele lucruri. Mai mult, mirosul urât
îl făceau să vomite: „Oh, eu nu voi face așa ceva!” dar aceasta îl făcea tare
caraghios în ochii celorlalți pui, care îi spuneau:

„Dragă, vino și tu,

căci deseară vom avea o petrecere.” Însă el nu voia acele lucruri.

Dați-mi voie să vă

spun ceva, fraților: când un om este născut să fie un copil al lui Dumnezeu, nu
mai poate fi mulțumit cu un crez denominațional. Nu, domnilor.

Lucrurile lumii,

meciurile de baschet, petrecerile, jocul de cărți și toate celelalte distracții
din bisericile moderne de astăzi, îi fac greață. Nu-i de mirare că se întreabă
cu toții, unde este Dumnezeu? L-au întristat, și ca urmare i-a părăsit. Acesta
este adevărul.

Găinilor le plac

aceste murdării, dar vulturilor, nu! Ei nu pot mânca așa ceva, pentru că nu
este hrana vulturilor.

Micuțul umbla pe acolo și toți din jur se uitau la el, pentru că ceilalți pui alergau unde scormonea găina – între gunoaie – și mâncau acele murdării zicând: „Oh, vino și tu cu noi.” Dar el era o ființă deosebită. Da, domnilor. El nu dorea acele lucruri, pentru că nu i se potriveau; nu i se păreau bune și nu miroseau bine. Vulturașului nu-i plăcea deloc acolo.

Și într-o zi, mama vultur a venit să-l caute. O, sunt atât de bucuros că El a venit și pentru mine! Ea a zburat pe deasupra hambarului, a privit jos și și-a văzut micuțul, așa că i-a strigat:

„Scumpule, tu nu ești găină, ci ești al meu.” Când a auzit glasul acela, puiul s-a uitat în sus, căci îl înțelegea. Vedeți, el era un vultur.”

„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.” (Evrei 13.8), și el a răspuns: „Amin”.

„Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.” (1 Ioan 2.15).

„Amin”, a strigat vulturașul,
„aceasta sună bine.”

„Dragul meu, când voi trece din nou pe deasupra, fă o săritură, apoi dă puțin din micuțele tale aripi ale credinței și eu te voi lua.”

„O, mami, dar cum voi

putea ieși de aici?”

„Dă din aripi și pășește
afară, pentru că ești vultur de la început. Dă doar din aripi.”

Mama-vultur zbura
deasupra lui în cerc, în timp ce-i spunea: „Tu arăți ca unul de-al meu!”

Atunci micuțul a
sărit în picioare, a săltat sus și jos de patru sau cinci ori, și-a bătut
aripile, și deodată picioarele i s-au desprins de pe pământ, ridicându-se exact
pe vârful unui stâlp de hambar, chiar în mijlocul unei mari denominațiuni
penticostale.

Atunci, mama-vultur a
zburat lângă puiul ei, l-a privit și i-a spus:

„Scumpule, tu arăți
mai degrabă ca un șoim, nu ca un vultur, de aceea va trebui să te mai speli
puțin, pentru că altfel nu te pot lua.” Corect.

N-aș vrea să vă rănesc
simțămintele, dar doresc să înțelegeți ceva, așa că dați-mi voie să vă spun
adevărul: Biserica Penticostală are nevoie de o curățire, începând de la amvon
până la ultimul scaun; are nevoie să lase deoparte toate murdăriile.

Prieteni, nu-i de
mirare că nu putem avea o trezire, fiindcă mâncăm hrană de corbi, stând acasă
seara și privind la emisiunea preferată, în loc să mergeți la adunarea de rugăciune.

Femeile poartă aceste haine, în timp ce bărbații servesc băuturi sociale și spun tot felul de glume murdare între ei. Nu-i de mirare că Dumnezeu nu poate veni jos între asemenea lucruri și murdării.

Puteți avea cea mai mare biserică din țară; puteți avea cei mai mulți bani; puteți fi asociați cu un grup de intelectuali; puteți purta cele mai frumoase haine, dar toate acestea nu vă vor ajuta la nimic, pentru că Dumnezeu vrea o inimă devotată Lui și mâini curate.

El vrea o biserică curățită, căci numai atunci Se poate arăta. Oh, iar când Dumnezeu își întinde aripile Sale mari și își arată Puterea, dovedind că este Același ieri, azi și în veci, vulturul spune: „Da, Doamne, asta vreau; pentru asta lupt.” Desigur, El este Același ieri, azi și în veci.

Vai, dar unde s-a dus timpul nostru? Abia acum simt că încep să predic.

Ceea ce-i trebuie Bisericii Penticostale este o curățire. Ea are nevoie de o spălare, de o sfințire.

Prieteni, voi nu sunteți din lume, deci nu faceți lucrurile lumii.

Nu încercați să faceți ceea ce face vreun star de cinema, pentru că voi sunteți fii și fiice de Dumnezeu.

Nu încercați să fiți
un Matt Dillon sau altcineva, pentru că Cuvântul spune clar: „Nu iubiți
lumea, căci dacă iubește cineva lumea și lucrurile lumii, dragostea Tatălui nu
este în voi.” (1 Ioan 2.15).

Știu că ceea ce spun
vă produce rău, dar lăsați-mă să vă spun ceva. Când eram copil, în fiecare
sâmbătă mama ne dădea o doză de ulei de castor. Nici astăzi nu pot să-i suport
mirosul. Îmi amintesc că mergeam la ea și-i spuneam: „Mamă, nu vreau să-l iau.
Nu-l mai suport!” dar ea îmi dădea un sfat bun, spunând: „Fiule, dacă nu ți se
face rău, nu îți face nici bine.”

Același lucru este și
cu predicarea acestui Cuvânt: dacă nu vă face să vă fie rău, astfel ca digestia
duhovnicească să meargă bine, nu vă face nici bine. Așa este.

Cuvântul este Cel ce
vă face liberi; cu adevărat liberi, tăind toate legăturile. Credeți aceasta?
(Amin).

Biserica are nevoie
de o trezire a Duhului Sfânt; are nevoie de o curățire a casei. Aceștia sunt vulturii,
iar lor nu le puteți da să mănânce din mâncarea găinilor.

Duceți-i afară, acolo
unde pot să zboare, căci altfel vor muri. Asta-i tot.

Dumnezeu va veghea
asupra moștenirii Lui, pentru că El este întotdeauna aproape, gata să vă
ridice, credeți aceasta? (Amin).

Haideți să ne plecăm
capetele pentru un moment de rugăciune.

Câți din voi doresc
să fie amintiți în rugăciune? Spuneți: „Doamne, fii îndurător cu mine și dă-mi
gândul unui vultur; dorința unui vultur și viața unui vultur. Pune în inima mea
credință și fă să-mi crească aripile, fă să-mi crească mușchi în jurul
aripilor, astfel încât să-L văd cu adevărat pe Isus.”

Dumnezeu să vă
binecuvânteze.

Tată ceresc, s-ar
putea ca mesajul să fi fost puțin critic, dar eu n-am vrut aceasta, ci tot
ce-am dorit, a fost să-i fac pe oameni să înțeleagă că Tu încerci să ajungi la
ei, ca să scuturi Biserica, această mare moștenire a Ta, această mare Biserică
Penticostală, căreia
I-ai dat tot felul de daruri, tot felul de semne și de minuni și cu toate
acestea continuă să stea înapoi ca niște găini.

O, Dumnezeule, fă-i
să vadă că sunt vulturi, că pot zbura, doar să se folosească de credința pe
care le-ai dat-o și astfel să zboare departe de cei ce spun: „Așa ceva nu este
posibil. Nu există așa ceva.”

O, Dumnezeule, Te rog
să-i binecuvântezi pe toți cei ce se află aici, și să-i aduni sub aripile lui
IeHoVaH. Îndură-Te Tată, pentru că Ți-i predau în Numele lui Isus, Fiul Tău.
Amin.

Acum vom avea un rând

de rugăciune, dar depinde de Domnul ce va face.

Îl iubiți pe Domnul? Dumnezeu să vă binecuvânteze. (Amin).

Haideți să cântăm cu
toții, ca să pot auzi acest mare grup din Tulsa.

Îl iubesc, Îl iubesc,

Căci El m-a iubit
întâi,

Și a câștigat
salvarea mea,

La Calvar.

Haideți să facem să
se audă la El. Mesajul s-a încheiat, așa că haideți să-L lăudăm.

(Fratele Branham
începe să murmure: „Îl iubesc”).

Acum să vedem cine
are număr de rugăciune. H1. Să ridice mâna... Tu ești, doamnă? Toți cei care vă
auziți strigate numerele, veniți aici...

la oile pierdute ale casei lui Israel." Este adevărat?

(Amin).

Câte seminții de

neamuri sunt pe pământ? Trei: Ham, Sem și Iafet, adică: evreii, neamurile și samaritenii, care sunt jumătate evrei și jumătate neamuri.

Câți din voi știu că

Isus i-a dat lui Petru cheile Împărăției la Rusalii? Așa este. Astfel, el a deschis, cu aceste chei, Împărăția pentru evreii din Ierusalim. Este adevărat? Desigur.

Apoi, Filip s-a dus

și i-a botezat pe samariteni, dar cu toate acestea ei n-au primit Duhul Sfânt, pentru că Petru posedă cheile Împărăției. Dar când s-a dus în Samaria și și-a pus mâinile peste samariteni, aceștia au primit Duhul Sfânt, este adevărat? (Amin).

Cine a fost chemat în

casa lui Corneliu? Tot Petru, iar de atunci nu s-a mai spus nimic, pentru că Evanghelia

și-a deschis porțile pentru toate semințiile: pentru poporul lui Sem, pentru poporul lui Ham și pentru poporul lui Iafet.

Acolo erau două

seminții de oameni care-L așteptau pe Mesia. Cine erau aceștia? Evreii și samaritenii, dar noi neamurile eram anglo-saxoni.

Noi ne închinăm la

idoli și nu Îl așteptăm pe Mesia, este adevărat? Spun aceste cuvinte ca să vă captez atenția, în timp ce se formează rândul de rugăciune.

Deci noi nu așteptam
nici un Mesia, așa că nici n-am primit vreunul, dar cei ce L-au așteptat, au
primit arătarea Lui. Câți cred aceasta? Amin.

Ce semn le-a arătat
Mesia evreilor când S-a dus la ei? A descoperit tainele inimilor. Ce a spus
însă biserica despre aceasta? Că este de la Beelzebul, că este ghicitorie.

Atunci Isus le-a zis:

*„Vă iert pentru că spuneți aceasta despre Mine, dar când va veni Duhul Sfânt
și veți vorbi împotriva Lui, nu veți fi iertați nici în veacul acesta, nici în
veacul viitor.”* Este adevărat? Amin.

Acum priviți. El a
făcut acel semn în fața evreilor și în fața samaritenilor, dar nu și printre
neamuri.

Uitați-vă la femeia
prostituată din Samaria. Păi, ea știa mai multe despre Dumnezeu decât știu
jumătate din predicatorii Statelor Unite. Așa este. Ei sunt atât de
intelectuali, încât nu mai au loc pentru Duhul supranatural. Mulți dintre ei
sunt creștini cumsecade, dar unii sunt încă găini.

Acum observați.

Într-o zi, în timp ce ucenicii s-au dus într-o cetate să cumpere ceva de
mâncare, Isus S-a așezat lângă o fântână. Și în timp ce stătea acolo, a venit o
femeie frumoasă să ia apă. Pe când se pregătea să scoată apa, femeia a auzit o
Voce care-i zicea:

„Dă-Mi să beau.”

Când s-a uitat să vadă cine-i vorbește, a văzut un evreu. Deși avea doar 30 de ani, Biblia spune că arăta de 50 de ani, știați aceasta?

„N-ai nici cincizeci de ani.”, i-au zis evreii, *„și ai văzut pe Avraam?”* (Ioan 8.57), dar El a răspuns: *„Adevărat, adevărat vă spun că mai înainte să se nască Avraam, sunt Eu.”* (v. 58). Așa este.

Deci, El i-a zis femeii: *„Dă-Mi să beau.”*

În zilele acelea era un fel de discriminare rasială așa cum am avut noi în Sud, cu albi și negri, așa că femeia l-a răspuns:

„Nu se cade ca Tu, un evreu, să ceri apă de la mine, o femeie samaritană.”

Acum ascultați cu atenție, ca să nu pierdeți ceea ce voi spune.

El i-a spus: *„Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!” tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.”* (v.10). Apoi a adăugat: *„Căci oricine bea din apa aceasta, însetează din nou, dar cine bea din apa pe care i-o dau Eu, nu va mai înseta niciodată.”*

„Bine, dar fântâna este adâncă și nu ai cu ce să scoți.” a spus ea. Și discuția a continuat.

Ce credeți că făcea El? Intra în legătură cu duhul ei.

Același lucru îl fac
și eu acum cu voi, încercând să vă atrag atenția.

El a continuat să
vorbească cu ea, până a aflat care era problema ei. Câți din voi știu care era
aceea? Ea trăia în curvie. Și ce i-a spus El?

*„Du-te de adu-l
aici pe bărbatul tău.”*

„Dar nu am bărbat”,
a răspuns ea.

*„Așa este, căci ai
avut cincă, iar cel cu care trăiești acum, nu este bărbatul tău.”*

Acum auziți numai cât
de bine cunoștea Scriptura acea femeie rău famată. Ea nu l-a numit ca predicatorii
din zilele acelea: „ghicitor”, „Beelzebul”, sau „un drac”.

Oricine știe că
ghicirea este de la diavolul. Ce este ghicitoria? Prorocia pervertită.

Diavolul nu poate
crea nimic. Dacă ar fi un creator, și-ar putea crea o lume a lui, dar așa,
pervertește doar ceea ce a fost creat de Dumnezeu. Înțelegeți? Amin.

De exemplu, un bărbat se poate căsători cu o femeie și să trăiască cu ea ca nevastă. În cazul acesta, patul lor nu este pângărit, dar același act cu o altă femeie, este o pervertire. Înțelegeți ce vreau să spun? Satana este cel ce pervertește.

Ghicitoria este pervertirea darului lui Dumnezeu; este pervertirea prorociei. Cine face aceasta? Satana.

Dar femeia samariteană nu l-a numit ghicitor, ci l-a zis:

„Doamne, văd că ești proroc.” Câți din voi știu că a spus așa? Amin. Vedeți, mărturia ei era total diferită de mărturia predicatorilor.

Acum auziți: *„Noi, samaritenii, am fost învățați că atunci când va veni Mesia, ne va spune toate lucrurile, va face exact ce faci Tu.”* Vedeți? Acela era semnul lui Mesia. Era? Amin.

„Noi știm că atunci când va veni Mesia, va face aceste lucruri, dar Tu cine ești?”

„Eu, Cel care-ți vorbesc, sunt Acela.”

Atunci ea a alergat în cetate și le-a zis tuturor: *„Veniți de vedeți un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?”* (v.25-26,29).

El nu a făcut aceste lucruri în mijlocul neamurilor, dar le-a promis și pentru ele? Păi, avem 2.000 de ani de așteptare a lui Hristos, exact ca evreii și samaritenii.

Și ce a spus Isus: „*Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi și la venirea Fiului omului.*” (Luca 17.28-30).

Acum, priviți. În zilele Sodomei, ei au avut o trezire cu intelectualii, cu Lot, iar un Billy Graham modern s-a dus acolo predicând Evanghelia și i-a orbit.

Avraam și gruparea lui, erau Biserica, cei aleși, cei chemați afară și separați de lucrurile lumii.

Acuma, oameni ai cincizecimi sunt și în Biserica Metodistă și în Biserica Baptistă, etc, pentru că cincizecimea nu este o organizație, ci o experiență, o trăire pe care trebuie s-o aibă fiecare.

Voi sunteți oameni ai cincizecimii, dacă aveți binecuvântările cincizecimii în inimă.

Deci Avraam a fost numit „chemat afară”, iar când a fost vizitat de acel Înger care a stat cu spatele spre cort, L-a numit „Domnul” Elohim.

Câți din voi știu că Elohim este marele IeHoVaH, Dumnezeu? Desigur. Domnul Dumnezeu a stat cu

spatele spre cort și priviți ce i-a spus lui Avraam, măcar că nu mai fusese niciodată acolo:

*„Unde este nevastă-ta,
Sara?”*

De unde știa El că Avraam avea nevastă? Și de unde a știut că ea se numește Sara? Biblia spune că Avraam a răspuns că nevasta lui este în cortul aflat la spatele Îngerului, iar El a spus:

„Avraame, anul viitor pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine, iar Sara va avea un fiu.”

Biblia spune că atunci când a auzit acele cuvinte, Sara a râs, dar nu tare, ci în sinea ei, dar Îngerul, care era cu spatele către cort, i-a zis lui Avraam:

„De ce a râs Sara?” Vedeți? (Geneza 18.9-15).

Isus a făgăduit că aceste lucruri se vor întâmpla și printre neamuri, în timpul sfârșitului, când Mesia a venit jos în forma Duhului Sfânt.

Care a fost ultimul semn dat de Domnul, înainte ca ei să-L respingă? Semnul care este acum aici.

Ce a adus trezirea de la Rusalii? Vindecarea bolnavilor, semne și minuni.

Care este ultimul
semn? Același.

Câți din voi sunteți
bolnavi și nu aveți numere de rugăciune? Ridicați mâna.

Aveți credință în
Dumnezeu.

Cineva spune: „Cum adică,
frate Branham?”

Prieteni, Duhul lui
Dumnezeu, Cel care a dat făgăduința, nu poate să n-o îplinească.

Mă voi întoarce cu
spatele spre cei care nu au numere de rugăciune. Rugați-vă, iar dacă Dumnezeu
este Dumnezeu, dacă Cuvântul Lui este Adevărul și dacă eu v-am predicat
Adevărul, de-a lungul acestei săptămâni, atunci acesta este semnul Lui, semnul
care dovedește că venirea Lui este aproape.

Eu cred că orice om
cu mintea întreagă, știe că suntem la sfârșit. Civilizația aceasta nu mai poate
dăinui, pentru că se clatină.

Atunci ce mai
așteptăm, timpul a trecut.

„Cum era în zilele

lui Noe...” Îndelungă răbdare. Timpul a fost scurtat pentru cei aleși. Este deja târziu, iar Dumnezeu așteaptă ca Biserica Sa să fie pusă în rânduială, El mă așteaptă pe mine și pe tine.

Fie ca Dumnezeu să ne
dea binecuvântările Sale.

Odată, o femeie s-a
atins de poala hainei Lui.

Femeilor, fiți ca
femeia din această istorioară. Cele care credeți, stați cu tărie pe aceasta,
știind că tot ce spune Dumnezeu este Adevărul.

Acolo a fost o femeie
care s-a atins de haina Lui, iar când a făcut aceasta, El s-a întors și a spus:
„Cine M-a atins?” Toți au negat că ar fi făcut-o, iar Petru L-a muștrat
chiar, zicând: *„Toată lumea Te îmbulzește, deci cum mai poți zice: „Cine
M-a atins?”?*

Totuși Isus a spus: *„Din
Mine a ieșit o Putere”*, iar mai corect ar fi: *„Am simțit o slăbiciune!”* „O
putere a ieșit din Mine.”

Apoi a privit prin
mulțime până a găsit-o pe micuța femeie și i-a spus despre scurgerea de sânge,
care a părăsit-o imediat, deoarece credința ei a vindecat-o. Este adevărat? Amin.

Biblia spune că El
este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre. Voi,

cei nou-veniți, credeți aceasta? Amin.

Acuma, dacă El ar sta aici, cu costumul pe care mi l-a dat mie, nu v-ar putea vindeca, ați știut aceasta? Dacă ați veni pe platformă și l-ați spune: „Doamne, vrei să mă vindeci?” Știți ce v-ar răspunde?

„Am făcut-o deja, pentru că am fost străpuns din pricina fărădelegilor voastre și prin rănilor Mele ați fost vindecați.”

Vedeți? Salvarea și vindecarea este ceva terminat, de aceea, tot ce vi se cere, este să credeți.

Acum El va face ceva ca să vă dovedească că era Mesia. Aceste lucruri nu dovedesc că eu aș fi Mesia, deoarece eu sunt doar un păcătos salvat prin har și, oricât de mult m-ar unge Dumnezeu, trebuie să vă ungă și pe voi.

Nu ajunge faptul că eu sunt sub ungere, ci este nevoie ca și voi să fiți sub aceeași ungere, ca să se facă lucrarea, și indiferent cât de mult Duh Sfânt este peste mine, este nevoie ca El să fie și peste voi.

Prieteni, El a spus că este Marele Preot care poate fi atins prin neputințele noastre, iar Biblia adaugă că *„El este același ieri, azi și în veci.”* ceea ce înseamnă că și acum trebuie să procedeze la fel.

Credeți că El este

aici? Amin.

Aș vrea ca toți să
stați la locurile voastre și să fiți plini de respect.

Fie ca Domnul
Dumnezeu să ne dea aceasta.

Doamne, Tu știi care
este scopul venirii mele aici, de aceea, Te rog să lași ca oamenii aceștia să
vadă, dacă încă nu au văzut , că venirea Domnului este foarte aproape.

S-ar părea că acest
mesaj dur, i-a tulburat, dar eu n-am vorbit așa ca să fac pe deșteptul, sau ca
să par mai deosebit, ci pentru că Tu ai trimis ungera și ai vorbit așa.

Dovedește-le, Te rog,
că Tu ai vorbit, Doamne. Fă-i să înțeleagă că eu nu am spus cuvintele mele, ci
am vorbit Cuvintele Tale.

Fă aceasta pentru că
Te rog în Numele lui Isus. Amin.

Primiți chemarea ce
vi se face, și nu scăpați această șansă.

Câți din cei aflați
în rândul de rugăciune sunteți străini pentru mine? Ridicați mâna, vă rog.

Femeia care-și șterge
ochii...cea cu pălărie roșie, crezi că Isus te-a auzit atunci când L-ai rugat
să te vindece de sinuzită? Crezi că El te-a ascultat? Ridică-te în picioare
dacă este adevărat că aceasta ai cerut.

Dacă nu te cunosc și
nu mă cunoști, ridică mâna.

„Eu te-am văzut altă
dată”, spune sora.

Ce spui, doamnă?

Am participat la alte
adunări.

Deci ai mai fost și
la alte adunări ale mele? Este posibil, dar eu nu te cunosc.

Așa este. În ordine.

Acele lucruri au
încetat, de aceea te poți întoarce acasă sănătoasă.

Aș vrea să vă întreb
ceva, oamenilor. Ce a atins femeia aceasta?

Poate ziceți: „Păi,

cum stă treaba cu cineva de la balcon sau din sală?”

Eu nu știu problemele
nici unuia dintre voi, dar de un lucru sunt sigur, și anume, că femeia aceasta
s-a atins de Ceva.

Adineauri am spus că
Stâlpul de Foc este aici. Nu-L vedeți? Câți din voi aveți fotografia? Frații o au
aici în adunare și arată ca un Stâlp de Foc, nu-i așa?

Ce va produce Viața
Lui? Aceleași lucrări pe care le-a făcut când a fost în Fiul lui Dumnezeu. Acum
El este în fiii și fiicele lui Dumnezeu, care au fost înfiați prin harul
adevăratului Fiul al lui Dumnezeu.

Așa este, domnule.
Vrei să scapi de acea boală de inimă? Crezi că Dumnezeu te face bine? În timp
ce stăteai și priveai, peste tine a venit un simțământ ciudat. Așa este.

Nu te cunosc, este
adevărat? Nici tu nu mă cunoști. Dacă este adevărat, ridică mâna.

Crezi că boala de
inimă a plecat? Atunci ridică mâna. În ordine. Atunci s-a dus. Da.

Acum credeți? Amin.

Aici stă o doamnă.
Puteți vedea Lumina de deasupra ei? Femeia are probleme cu fierea. Oh, o va

pierde.... Doamnă Small, crezi că Dumnezeu te poate vindeca de acea boală de fiere? Amin.

Atunci ridică-te în picioare, căci ai avut mai multă credință decât ai bănuțit.

Prieteni, eu nu o cunosc pe femeie, iar ceea ce auziți este harul lui Dumnezeu. Dacă suntem străini unul față de celălalt, ridică mâna. Vedeți, noi nu ne cunoaștem, dar ceea ce ți-a spus El este adevărat, nu-i așa? În ordine. Atunci crede, du-te acasă și fii sănătoasă.

O, dacă ați crede!

Doamna care stă chiar aici, are probleme cu abdomenul. Da, Effie, ridică-te. Este adevărat? (Da, așa este). Eu nu te cunosc, e adevărat? Ridică mâna dacă este adevărat că nu te-am văzut niciodată. Dumnezeu cel viu din ceruri, știe că acesta este adevărul.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te acasă și bucură-te, căci totul s-a sfârșit.

Dacă veți muri în păcatele voastre, Dumnezeu nu va avea nicio vină. Puteți fi oricât de loiali unei biserici, pentru că necredința este păcat. Aveți deci, credință în Dumnezeu. În ordine.

Acesta este un rând de rugăciune, pentru a pune mâinile peste bolnavi. Veți crede?

Cei care nu au numere de rugăciune, sunt chemați prin deosebirea duhurilor, de aceea vă invit să credeți.

Nu vă mai plimbați,
vă rog.

Fiecare din voi posedă un duh, ați știut aceasta? Dacă nu ar fi așa, ați fi morți. Prin urmare, eu mă refer la duhul vostru, nu la voi.

Vino, doamnă. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? (Da). Noi suntem străini unul pentru celălalt, nu-i așa? (Da, domnule).

Dacă este așa, ridică mâna să vadă și audiența acest lucru.

Aici este tabloul din Ioan 4: un bărbat și o femeie se întâlnesc pentru prima dată în viață, iar dacă Duhul lui Hristos este în mijlocul vostru, va face lucrările lui Hristos.

Vă rog să nu vă mai mișcați, pentru că îi deranjați pe ceilalți. Dorința mea este să vă ajut, de aceea iau totul sub control. Fiți respectuoși și liniștiți. În ordine.

Dacă Domnul Dumnezeu îmi va spune ceva despre tine, vei crede? S-ar putea să fii bolnavă, sau să nu ai nimic, iar dacă voi veni și-mi voi pune mâinile peste tine, zicând:

„Te vei face bine,
doamnă”, ai putea crede sau te-ai putea îndoii.

Dacă Domnul Isus ar
purta acest costum și ar sta aici, iar tu l-ai spune: „Vindecă-mă, Doamne”,
ți-ar răspunde: „Am făcut-o deja!” Dacă ar mai face ceva, ca atunci când a vorbit
cu femeia de la fântână, ți-ar spune cine ești, făcându-ți-Se astfel cunoscut.

Cum i s-a descoperit
femeii de la fântână? Spunându-i ceva din viața ei, este adevărat, audiență?
(Amin).

Acum, dacă El îți va
descoperi ceva din viața ta, așa cum a făcut cu Simon Petru sau cu alte
persoane din Biblie, ai avea mai multă credință?

Dar voi, cei din
audiență? (Amin).

El este aici, nu în
spatele unor cortine negre, nici în vreo vrăjitorie a diavolului, ci este chiar
aici, pe platformă, lângă tine.

Dacă aș putea să te
ajut și nu aș face-o, aș fi un impostor și n-aș fi vrednic să stau aici, lângă
această Biblie, dar eu nu te pot ajuta, ci singurul lucru pe care-l pot face,
este să te ajut să-ți dai seama că Hristos este aici ca să te vindece dacă ești
bolnavă.

Da, ești bolnavă. Ai

o problemă femeiască. (Așa este). Dacă este adevărat, ridică mâna, să vadă cu toții.

Deci, tu știi că eu
nu ghicesc aceste lucruri, da?

O clipă. Pune-ți ceva
pe inimă și roagă-te în taină ca Dumnezeu să facă. Da. Este vorba de soțul tău.
(Așa este).

Crezi că Dumnezeu îmi
poate descoperi care este problema lui? (Da, domnule).

Are ceva la creier.
(Da, domnule). Este un fel de întărire a arterei care merge la creier. (Așa
este, domnule).

Este adevărat? (Da,
domnule, așa este).

Bine, dacă Dumnezeu
îmi va spune cine ești, aceasta îți va mări credința? Crezi din toată inima?
(Da, domnule).

Nancy Gillespie,
du-te acasă, căci Isus Hristos te-a vindecat pe tine și pe soțul tău.

O, Aleluia!

Du această batistă la
el.

Este adevărat, nu-i
așa? Da.

Bine. Du-te.

Acum Îl credeți pe
Dumnezeu? Amin. Aveți credință și nu vă
îndoiiți.

Acum mă voi ruga
pentru biserica de aici, de aceea aș dori să vă rugați și voi cu mine. Ne vom
ruga și pentru oamenii aceștia din rândul de rugăciune, de aceea, uniți-vă cu
mine, căci s-ar putea să fie mama, tata, sau cineva drag inimii cuiva, poate
este soțul sau soția cuiva, de aceea, rugați-vă.

Vă rog să nu vă mai
plimbați, pentru că produceți deranj. Stați la locurile voastre și rugați-vă,
căci dacă veți fi respectuoși vom încheia în 10 minute.

Vino, doamnă. Dacă
nu-ți voi spune niciun cuvânt, ci mă voi ruga doar pentru tine, vei crede?

Doamne Isuse, Te rog
s-o vindeci în Numele lui Isus. Amin.

Vino, frate. Crede

din toată inima.

Tatăl nostru ceresc,
fă-l să fie bine în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să te
binecuvânteze, fratele meu. (Fratele vorbește cu fratele Branham). Bine,
domnule. Nu contează, este în ordine. Știu care este problema ta, dar nu este
nevoie să-ți spun. Te-ar fi ajutat mai mult dacă ți-aș fi spus-o? (Nu). În
ordine. În orice caz, boala de inimă te-a părăsit când ai plecat de acolo, de
aceea, du-te, bucură-te și spune: „Îți mulțumesc, Tată!”

Vino, domnule.

Tată, Te rog să-l
vindeci în Numele Domnului Isus. Amin.

Crede, soră, căci
aici sunt aproape 3.000 de oameni care se roagă pentru tine. Tată, îngăduie să
fie vindecată în Numele lui Isus.

Vino, domnule. Dacă
acum nu ai credință, artrita te va birui într-o zi. Acuma crezi? Atunci du-te
și vei fi vindecat în Numele lui Isus Hristos.

Vino. Tată
Dumnezeule, vindec-o pe sora noastră în Numele Domnului Isus. Amin.

Vino și crede. Toată

adunarea să creadă și să se roage.

Tată ceresc, Te rog
s-o vindeci în Numele lui Isus. Amin.

Vino. Frate, dacă aș
avea vedenii pentru fiecare persoană care vine aici, la un moment dat ar trebui
să mă scoată de pe platformă, pentru că aș cădea jos. Totuși, ca să fii
încredințat că știu care este problema ta, du-te și mănâncă-ți cina, pentru că
boala de stomac te-a părăsit. În ordine.

Vino, soră. Eu fac
aceasta cu un scop, căci vedeniile mă slăbesc. Câți din voi știu că Isus a
spus: „*Din Mine a ieșit o putere?*” Amin. Și eu sunt foarte slăbit acum.

O, Tată, Te rog s-o
vindeci pe sora noastră în Numele lui Isus. Îndură-Te de ea.

Vino, soră iubită și
crede din toată inima.

O, Doamne, vindec-o
pe sora noastră și dă-i biruință, în Numele lui Hristos. Amin.

Vino, sora mea.
Biblia spune că aceste semne îi vor
însoți pe cei ce cred, de aceea, fie ca ea să fie vindecată în Numele lui Isus.
Amin.

Da, vino, soră. Boala
de spate pe care ai avut-o, te-a părăsit, de aceea, du-te și bucură-te.

Credeți? (Amin).

Ascultați-mă, căci vreau să vă întreb ceva. Biblia spune că: „*Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși*”, iar aceasta este la fel de mult, ca și cum le-aș spune ce probleme au, credeți aceasta? (Amin).
Sigur că credeți.

Domnule, crezi că
sunt slujitorul lui Dumnezeu? Crezi că El poate să-mi spună necazul tău? (Da, domnule). Crezi că poate că te vindece? (Am patru sau cinci probleme diferite).
Da, domnule. Una din aceste probleme pe care le ai, e boala de stomac. (Da, domnule).
Apoi este prostata (Așa este) din pricina căreia ești neliniștit și nervos.
(Exact așa este).

Crezi că și soția ta
ar putea fi vindecată? În ordine. Dacă crezi din toată inima, soția ta poate fi vindecată. (Ea este foarte bolnavă). Da, nervozitate, supărare, slăbiciune și multe alte lucruri, dar du-te și spune: „Îți mulțumesc, dragă Isus,” și ea se va face bine.

Doamne Isuse, Te rog
să-l ajuți pe omul acesta și să faci ca îndurarea Ta să vină peste el, ca să fie vindecat în Numele lui Isus Hristos. Amin.

(Fratele Branham

începe să vorbească în limbi). Acum du-te și crede, domnule Dodd. Crede din toată inima și vei fi bine. Amin.

Vino, domnule.

Tată ceresc, Te rog
să-l vindeci pe fratele nostru și să-l faci sănătos, în Numele lui Isus.

Vino, dragă soră și
crede din toată inima.

O, Dumnezeu, Tatăl
nostru, Te rog s-o faci bine în Numele lui Isus.

Vino, frate. Adu-l
aici pe micuț, și nu te îndoi. Vino cu el, ca și cum ai veni sub cruce.

Doamne, eu îl binecuvântează
în Numele lui Isus. Amin.

Vino, soră. Vino și
crede din toată inima. Tată, Te rog s-o vindeci în Numele lui Isus. Amin.

Credeți din toată
inima și fiți plini de respect.

Doamne, fă ca să fie
vindecată în Numele lui Isus Hristos, Domnul.

Vino, soră, și crede
din toată inima. Să crezi că se va face bine și va primi vederea.

O, Doamne, Te rog s-o
vindeci în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Aseară m-am rugat pentru
un băiat de vreo 15 ani. El a avut o
credință atât de mare, încât și-a recăpătat vederea, căci era orb, iar când a
plecat, s-a întors spre mine și a strigat: „Frate Branham, eu văd!”

Aici se află un șnur
trimis de mama unui copil care a avut capul moale. Într-o singură noapte,
oasele capului i s-au întărit cam cu atât. Vedeți? Aceasta arată că trebuie să
credeți.

Voi nu sunteți găini,
ci vulturi.

Vino. Fie ca ei să
fie vindecați în Numele lui Isus Hristos și spre slava lui Dumnezeu. Amin.

Veniți și credeți.

Știți la ce mă
gândesc, prieteni? Eu nu îi cert pe oameni, dar doresc să înțelegeți că avem
prea multă televiziune în viețile noastre. Noi vrem distracții, dar Dumnezeu nu
arată aceste lucruri pentru ca voi să vă distrați, ci dorește să-I recunoașteți
prezența și să fiți respectuoși.

Acele lucruri se pot
întâmpla cu oricine, dar aproape că te omoară, de aceea, n-aș vrea să trec linia.

Vino, doamnă. Noi

suntem străini unul pentru celălalt, dar crezi că Dumnezeu poate să îmi spună care este necazul tău? (Da). Te-ar ajuta?

V-ar ajuta pe toți,

dacă Dumnezeu i-ar spune ceva acestei femei? Tu ai probleme cu urechea, dar crezi că Dumnezeu te va face bine? (Îi mulțumesc lui Dumnezeu. Da.) Te temi că ar putea fi cancer. Este vorba de urechea stângă, este adevărat? (Așa este). Ei bine, așa a fost, căci acum nu mai este nimic. Îl crezi pe Dumnezeu? (Da). Dacă El îmi va spune cine ești, te-ar ajuta?

În ordine, Ruby

Thompson, du-te acasă și fii bine în Numele lui Isus Hristos. Crede.

Vino și nu te îndoii,

căci Dumnezeu poate să-mi spună care este problema ta. Te-ar putea ajuta aceasta? (Da). Boală de inimă. Du-te însă, crede în Dumnezeu și fii bine.

Doamne, Te rog să-l

vindeci pe fratele nostru și să-l faci bine. Amin. Dumnezeu să se îndure de tine.

Vino, soră dragă.

Fie ca ea să fie

vindecată în Numele Domnului Isus. Cum să nu primim binecuvântările Domnului Isus dacă I le cerem?

Vino, fratele meu.

Fie ca fratele nostru să fie vindecat în Numele lui Isus. Amin.

Vino, frate dragă.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Adu-o pe mama ta... Vino, soră.

Fie ca tu să fii
vindecată în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vino. Fie ca sora
noastră să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos.

Da. Credeți, pentru
că aceleași lucruri se vor întâmpla și aici jos, dacă credeți.

O, Dumnezeule,
binecuvântează-l pe fratele acesta și vindecă-l, spre slava Ta. Fă să primească
vederea și să fie bine, în Numele lui Isus. Amin.

Credeți și nu vă
îndoiți.

Eu nu pot vindeca,
dar El este aici și o poate face, pentru că este Vindecătorul.

Continuă și
privește-ți mâinile la fel ca orbul Bartimeu.

Fie ca această soră

să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos. În ordine.

Vino, soră dragă.

Credeți cu toții? Un moment, căci s-a întâmplat ceva. Este vorba de omul de acolo.

Domnule, tu ai astmă.

(Așa este). Te-ai rugat, apoi te-ai întors și ai spus: „Nu e minunat?” Dar mai ai o problemă. Din pricina unei boli, medicii ți-au scos 2/3 din stomac. Dacă este adevărat, mișcă-ți mâna. Noi nu ne cunoaștem, este adevărat?

Isus Hristos te-a vindecat. Du-te și bucură-te.

O, nu vă îndoțiți, ci credeți.

În ordine, doamnă.

Stai puțin. Tu nu te afli aici pentru tine. (Așa este), ci te rogi pentru altcineva. (Da). Este vorba de fratele tău, care nu se află aici. (Așa este). Este în St. Louis. (Da). Și este în spital. (Amin). Are o boală de inimă (Așa este). A fost predicator (Amin), iar tu te-ai gândit că dacă vei trece pe aici și-mi voi pune mâinile peste tine (Amin), voi ști despre ce este vorba. Totuși, am știut fără să fac aceasta, așa că du-te și el se va face bine. Crede și nu te îndoii. Crede din inimă aceasta.

Aici mai este o femeie, care se gândește la fiica ei care a fost ucisă. Este vorba de doamna Weatherman. Doamnă, crede din toată inima în Dumnezeu, căci fiica ta a fost

luată cu un scop.

O, Dumnezeule, Te rog
în Numele lui Isus Hristos să-i dai liniște. Amin.

Vino și crede din
toată inima.

O, Doamne Dumnezeule,
Creatorul cerului și al pământului, vindec-o pe femeia aceasta în Numele lui
Isus Hristos. Amin.

Privește. Există o
vindecare medicală. (Așa este), dar este o vindecare cerească, crezi aceasta?
(Sigur că da). Crede că ea va fi normală și bine. (Da, așa este).

Osândesc pe diavolul
care i-a făcut rău acestui copil, în Numele lui Isus Hristos.

Fie ca el să fie un
copil normal. Amin.

Trebuie să fie. În
ordine.

Du-te, crede și
mănâncă cina fără teamă.

Vino, domnule, și
crede din toată inima.

Fie ca el să fie
vindecat în Numele lui Isus Hristos.

Am întâlnit în multe
adunări aceasta. Un moment. Câți din cei prezenți au un stomac nervos, să
ridice mâna. Sunt foarte mulți.

Iată cum puteți scăpa
de aceasta: ridicați-vă în picioare.

Stai liniștit și
crede, fratele meu, căci ești vindecat în Numele lui Isus Hristos.

Vino și crede din
toată inima. Crezi, soră? În Numele lui Isus Hristos ești vindecată.

Tu ai fost nervos
toată viața. (Așa este).

Toată lumea care are
probleme cu rinichii să se ridice în picioare.

Crede din inimă.

O, Doamne, Te rog să

ai milă de fratele nostru și să-l vindeci, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Aveți credință. Acum crezi, dragă? Fii vindecată în Numele lui Isus Hristos, spre slava lui Dumnezeu.

Vino, domnule. Suntem străini, este adevărat? (Desigur). Dumnezeu ne cunoaște însă pe amândoi. (Așa este).

Oh, se întâmplă peste tot. Nu uitați, predicatorilor, frații mei vulturi, că după ce voi pleca de aici, veți auzi în propriile voastre biserici mărturiile puse de cei ce au fost vindecați. Ei sunt vindecați, dar nu o știu încă. Vedeți? Se întâmplă peste tot.

De ce nu ați putut avea această credință de la început? Așa este.

Crezi că Dumnezeu te poate ajuta? Crezi că poate să-mi spună care este problema ta? (Da, domnule). Tu ai dureri mari de cap și faci crize din cauza aceasta. Ele îți sunt cauzate de o umflătură de la gât. Crezi că Dumnezeu știe cine ești? (Da, cred). Tu ești predicator. (Da, domnule) și te numești Jack Cole. (Da, domnule). Du-te și crede.

Oricine are dureri de cap și crize, să se ridice în picioare.

Credeți? (Adunarea se

bucură și zice: „Amin”). Câți credeți și sunteți convinși că Aceasta este Duhul Sfânt? Ridică mâna. Eu nu pot face aceste lucruri, este adevărat?

Puneți-vă mâinile

unul peste celălalt și spuneți-i diavolului să plece de pe persoana pe care v-ați pus mâna, căci rugăciunea voastră este la fel de primită ca și a mea. Așa este.

Doamnă, tuberculoza
te-a părăsit.

Boala de prostată,
te-a părăsit, frate. Poți să-L lauzi din inimă.

Tuberculoza te-a
părăsit, doamnă. Poți să uiți de ea, căci Isus Hristos te-a făcut bine.

Haideți să-L lăudăm
cu toții pe Dumnezeu.

O, Doamne, Tu ești
aici, de aceea îl condamn pe diavolul și toate lucrările lui. Condamn acest duh rău. Satană, ești demascat și muștrat în Numele lui Isus Hristos.

Te provoc prin
autoritatea Dumnezeului celui viu, să ieși afară din această audiență! Tu nu mai poți să-i faci să se îndoiască, pentru că Duhul Sfânt este Real în fața lor. Nu-i mai poți influența să se îndoiască, pentru că stau cu mâinile puse unul peste celălalt, iar Isus a spus:

*„Aceste semne îi
vor însoți pe cei ce vor crede: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi,
bolnavii se vor însănătoșa.”*

Satană, ai pierdut,
pentru că Isus te-a biruit!

O, Isuse, Tu ești
Dumnezeul cerului.

Fie ca puterea bolii
și a diavolului să fie înfrântă și să-i elibereze pe acești oameni, în Numele
lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -